Principiul autodepășirii

On Iunie 17, 2010

Nu poți să-i depășești pe ceilalți dacă nu te depășești pe tine însuți.

Ieri am fost în vizită acasă la unul din prietenii mei cei mai buni, Andrei, care este un foarte bun medic stomatolog. Mi-a strâns mâna cu căldură, dându-mi a înțelege că se bucura nespus de mult să mă vadă. Nu ne mai văzuserăm de câteva luni bune, și trebuie să recunosc că și eu m-am bucurat să-l revăd.

Pe unul dintre pereții din camera lui era înrămată o vorbă de duh: „Caută să fii cel mai bun". Asta mi-a atras atenția și mi-a stârnit cu adevărat curiozitatea. M-am gândit că asta ar putea fi o oportunitate din care aș putea afla multe lucruri interesante și utile. L-am întrebat:

- Andrei, e pentru prima dată când văd înrămată vorba aceasta pe peretele tău. Ce însemnătate are ea pentru tine?

Părea pregătit pentru această întrebare. A aranjat câteva foi de hârtie de pe birou, apoi s-a uitat la mine zâmbind, și mi-a răspuns:

- Nicu, ce vezi tu acolo pe perete, este de fapt motto-ul după care m-am ghidat toată viața. Este motto-ul care m-a ajutat să-mi construiesc o carieră promițătoare, să-i depășesc pe toți ceilalți colegi ai mei, și să ajung la nivelul la care sunt acum. Este motto-ul care m-a ajutat să fiu întotdeauna energic și peste măsură de ambițios.

Am studiat din greu la școală, mi-am economisit alocația și mi-am asigurat un loc la Universitatea de Medicină. Pe parcursul anilor mi-am perfecționat cunoștințele, aptitudinile, și cu fiecare an am pășit pe o treaptă mai înaltă față de anul precedent. Am avut de trecut foarte multe examene ca să demonstrez cunoștințele și aptitudinile mele de excepție, și ca să ajung șef de promoție în fiecare an. Am depus eforturi considerabile pentru a termina studiile și, apoi, să mă calific ca medic specialist. Iar acum, după cum bine știi, cabinetul meu stomatologic este mereu plin de pacienți. Sunt mândru că am căutat să fiu cel mai bun, sunt mândru că am ajuns un foarte bun specialist.

Leadership: Conținutul tău de valoare se întinde pe mai multe cereri de conținut?

Nu poți fi mai presus de ceilalți oameni, dacă nu realizezi mai mult decât ei. Asta este ceea ce prietenul meu, Andrei, m-a învățat ieri. Pofta lui nesecată de a-și întrece colegii și de a fi cât mai bun erau la fel de puternice ca și incapacitatea de a renunța la visurile sale. Căutând să țintească cât se poate de sus, învățând și practicând zi de zi, Andrei și-a depășit toți colegii și și-a conturat o carieră de invidiat. Cu alte cuvinte, el a aplicat principiul autodepășirii: „Nu poți să-i depășești pe ceilalți dacă nu te depășești pe tine însuți."

Andrei este un om deosebit, cu multe calități care l-au ajutat să devină genul de doctor pe care și-l doresc toți pacienții. Dar el a reușit această performantă prin perfecționare continua, prin dobândirea unei experiențe vaste, prin dobândirea de noi competențe. Altfel spus, fiind interesat de meseria sa, a ridicat stacheta perfecționării. Acum Andrei este un profesionist devotat meseriei de medic stomatolog. Iar faptul că are o experiență bogată și cunoștințele necesare pentru a vă oferi cele mai bune tratamente, îl ajută și îi dă credibilitate în relația cu oamenii.

Cererile de conținut, întemeiate exlusiv pe opțiunea de a te eticheta cu un "preț" determinat de aspirațiile spre performanță, înglobează efortul de a te exprima prin munca ta și de a te identifica cu ea, dincolo de tendința de a te crede mai bun decât ceilalți. Așa cum frumosul constituie conținutul artei, tot astfel forma de a te dărui menținerii unei atitudini de implicare se accelerează cultivându-ți un simț al lucrului bine făcut.

Leadershipul este prețul pe care ți-l acorzi singur cu maximă grijă și respect când ești autentic în ceea ce simți, în ceea ce faci, în ceea ce vrei să te reprezinte.

Ca să câștigi trebuie să ridici mereu ștacheta. Viața noastră este o competiție în care avem de trecut anumite bareme împreună cu alți competitori. Esențial este însă ca atunci când ajungem la maturitate să știm ce vrem, să știm unde vrem să ajungem și cum să ajungem, pe ce căi, la punctul terminus. Iar odată ajunși acolo să ne putem declara mulțumiți de ceea ce am realizat. Asta înseamnă să avem un plan de viață, un plan de carieră, ca treptat să ajungem, trecând de multe bariere, acolo unde ne-am propus. Căci autodepășirea este în strânsă legătură cu existența unui plan în carieră.

Ca orice plan și planul în carieră are mai multe etape, și-n fiecare etapă îți propui să realizezi ceva. A realiza mai mult decât ți-ai propus înseamnă să te autodepășești, adică să te implici cu tot elanul în munca ta, să te perfecționezi continuu și să îți folosești întregul potențial lucrativ. Iar apoi, trebuie să-ți verifici „statusul" profesional prin diferite metode specifice competițiilor cum ar fi examenele, concursurile, etc. În aceste momente de evaluare poți afla unde te situezi față de alți competitori, și ce trebuie să faci mai departe.

Autenticitatea este conținutul indiscutabil al sublimului în care se păstrează "minunea" cotinuării formării personale pe tot parcursul vieții.

După cum în medicină treci de la nivelul de medic stagiar, la medic specialist, apoi la medic primar, apoi la doctor, (avansând pe baza unor evaluări dure, la care nu toți medicii rezistă), tot așa există asemenea etape de perfecționare în orice domeniu.

Se pune întrebarea de ce nu trece toată lumea aceste bareme, ci numai unii reușesc să meargă mai departe? Există mai multe răspunsuri: fie pentru că individul și-a fixat stacheta prea jos, fie că nu s-a autoevaluat corect, fie că nu și-a dat suficient interesul.

P.S. Când nu există dorința de autodepășire și implicit dorința de a-i depăși pe alții, nu poate exista performanță. Individul care nu rezistă competițiilor sau le evită, nu poate ieși niciodată învingător. Şi înseamnă că s-a plafonat, înseamnă că se mulțumește cu un status mediocru.

Source: https://neculaifantanaru.com/principiul-autodepasirii.html